

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Manga Ildikó ügyvéd (felperesi jogi képviselő címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dr. Pintér Zsófia Ügyvédi Iroda (beavatkozó jogi képviselő címe, ügyintéző: dr. Pintér Zsófia ügyvéd) által képviselt beavatkozó neve (beavatkozó címe) beavatkozó által támogatott, dr. Kussinszky Péter ügygondnok (alperesi jogi képviselő címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen társasági határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2021. június 24-én kelt 38.G.42.114/2020/22. számú ítélete ellen az alperes pernyertessége érdekében beavatkozó által 23. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének az ügygondnoki díjat megállapító nem fellebbezett rendelkezését nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatja és a keresetet elutasítja;

mellőzi az elsőfokú ítélet alperest és alperesi beavatkozót az elsőfokú perköltség felperese részére történő megfizetésére kötelező rendelkezését, és a felperest kötelezi, hogy fizessen meg az alperesi beavatkozónak 15 napon belül 60.000 (hatvanezer) forint elsőfokú perköltséget, míg az alperest képviselő ügygondnok elsőfokú ítélettel 60.000 (hatvanezer) forintban megállapított díjának viselésére a felperes köteles.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesi beavatkozónak 15 napon belül 68.000 (hatvannyolcezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az alperest a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága cégjegyzékszámán tartja nyilván. Az alperes társaságban a felperes 50% arányú, az alperesi beavatkozó 50% arányú üzletrésszel rendelkezik.

[2] Az alperesi beavatkozó – az alperes ellen általa kezdeményezett törvényességi felügyeleti eljárásban a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága által meghozott Cgt.01-20-022117/3. számú végzésben foglalt felhatalmazás alapján, a végzés szerinti napirenddel – a 2020. november 6. napján kelt meghívóval 2020. november 23. napjának 15 órájára taggyűlést hívott össze. A meghívó szerinti 8. napirendi pont a következő volt: „döntés, arra vonatkozóan, hogy független könyvvizsgáló kerüljön megbízásra, annak érdekében, hogy az ügyvezetés 2018-as, 2019-es és 2020-as tevékenységével kapcsolatos gazdasági eseményeket és kötelezettségvállalásokat külön megbízandó könyvvizsgáló vizsgálja meg”.

[3] A 2020. november 23. napján megtartott taggyűlésről készült jegyzőkönyv a 8. napirendi pont körében az alábbiakat tartalmazza: „A Ptk. 3:17. § (1) d) pontja alapján V. T. tag érintettsége okán a napirendi pontban nem szavazhat. 6/2020.11.23. sz. Határozat: R. S. megválasztja T. J. könyvvizsgálót (könyvvizsgálói száma ...), hogy a társaság 2018. 2019. és 2020. évi tevékenységét és gazdálkodását, mint független könyvvizsgáló vizsgálja meg”.

[4] A felperes az elsőfokú bíróságra 2020. december 14. napján érkezett keresetében kérte a 6/2020.11.23. számú taggyűlési határozat hatályon kívül helyezését és az alperes perköltségben való marasztalását. Állította, hogy a 6/2020.11.23. számú taggyűlési határozat a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:18. § (1)-(2) bekezdéseibe, a 3:19. § (1)-(2) bekezdéseibe és az alperes létesítő okiratának VIII.1. pontjába ütközik. Előadta, hogy a jegyzőkönyvben rögzített „Ptk. 3:17. § (1) bekezdés d) pontja” nem létezik. Ettől függetlenül is megállapítható azonban az, hogy a határozat meghozatala során a szavazásra jogosultak köréből őt jogszabályba ütköző módon zárták ki a Ptk. 3:19. § (2) bekezdésében foglalt okok hiányában. Arra is hivatkozott, hogy a létesítő okirat VIII.1. pontja alapján a taggyűlésnek a könyvvizsgáló díjazásáról is rendelkeznie kellett volna.

[5] Az elsőfokú bíróság az alperes képviselőjére a Ptk. 3:36. § (3) bekezdése alapján ügygondnokot rendelt ki.

[6] Az ügygondnok által képviselt alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és felperes perköltségben való marasztalását kérte, ügygondnoki díja megállapításával. Előadta, hogy a taggyűlési jegyzőkönyvben a szavazásból kizárás indokaként a Ptk. 3:17. § (1) bekezdés d) pontjára történő hivatkozás nyilvánvaló elírási hiba, az helyesen a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés d) pontja. Előadta, hogy a támadott határozat egyfajta előzményének tekinthetők a taggyűlésen tárgyalt 3-7. napirendi pontok által felvetett kérdések, amelyek alappal vetették fel a felperes közeli hozzátartozójának (fiának) egyszemélyes tulajdonában álló kft. és az alperes közötti üzleti kapcsolat vizsgálatát. Így áttételesen bár, de a felperes olyan napirendi kérdésben lett kizárva a határozathozatalból, amely vonatkozásában a Ptk. 3:19. § (2) bekezdésének d) pontja alapján nem szavazhatott. Kifejtette továbbá azt is, hogy a 6/2020.11.23. számú határozat azon okból, hogy abban a megválasztott könyvvizsgáló díjazása nem lett meghatározva, nem ütközik a létesítő okiratba. Ez ugyanis olyan hiányosság, amely egy utóbb meghozandó taggyűlési határozattal pótolható.

[7] Az elsőfokú bíróság engedélyezte R. S. tagnak, hogy a perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozzon.

[8] Az alperesi beavatkozó a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Előadta, hogy az alperes két tagja között a viszony hosszú ideje megromlott. A cég ügyvezetőjeként a másik tag, a felperes nem biztosít betekintést számára mint az alperes tagjának a számára a cég gazdálkodásába, könyveibe. Többször kényszerült ezért törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezni az alperes ellen. Állította, hogy az alperes vonatkozásában kötelező lenne az állandó könyvvizsgáló alkalmazása is, a felperes azonban az állandó könyvvizsgáló megválasztásához nem járult hozzá (3/2020.11.23. számú határozat). A támadott határozat viszont egy független könyvvizsgáló megválasztásával kapcsolatos, és az a célja, hogy e könyvvizsgáló vizsgálja meg az ügyvezető tevékenységét, a

korábbi évek gazdálkodását, illetve a társaságnál bekövetkezett vagyoncsökkenést. Állította, hogy a felperes ügyvezetőként az alperes társaság vagyonát a fia egyszemélyes tulajdonában álló társaságra úgy ruházta át, hogy ahhoz ő nem járult hozzá, az ezzel kapcsolatos kérdéseire pedig választ nem kap. A perbeli határozat meghozatala során ezért a felperes a Ptk. 3:19. § (1) bekezdés f) pontja alapján – figyelemmel a BDT2007. 1559., az ÍH2017. 147. és az ÍH2017. 105. döntésekben foglaltakra is – nem rendelkezett szavazati joggal, mert a határozathozatalban személyében közvetlenül érintett volt.

[9] Az elsőfokú bíróság az ítéletével hatályon kívül helyezte az alperes taggyűlése által hozott 6/2020.11.23. számú határozatot; dr. Kussinszky Péter ügyvéd ügygondnoki díját 60.000 forintban megállapította, és kötelezte az alperest és az alperesi beavatkozót, hogy egyetemlegesen 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek 166.000 forint perköltséget.

[10] Az ítélete indokolásában rögzítette, hogy a felperes mint az alperes tagja a Ptk. 3:35. §-a alapján jogszerűen indított pert az alperes taggyűlési határozatának hatályon kívül helyezése iránt. Megállapította, hogy a taggyűlési jegyzőkönyv a 8. számú napirendi pont vonatkozásában tévesen rögzítette a Ptk. 3:17. § (1) bekezdésének d) pontját, mivel ilyen rendelkezés a Ptk.-ban valóban nem található. Megállapítható azonban, hogy e jogszabályi hivatkozás a felperes szavazásból való kizárására vonatkozott, amely kérdésről a Ptk. 3:19. § (2) bekezdésének a)-f) pontjai rendelkeznek. Bár az alperes, illetve az alperesi beavatkozó eltérően jelölték meg, hogy a felperes a Ptk. 3:19. § (2) bekezdésének a)-f) pontjai közül melyik pont alapján volt kizárva a szavazásból, azonban az elsőfokú bíróság a felperes kizárását sem a d), sem az f) pont alapján nem ítélte jogszerűnek. A perbeli határozat ugyanis független könyvvizsgáló megválasztására vonatkozott, a megválasztott könyvvizsgáló pedig – a per adatai szerint – nem a felperes hozzátartozója (Ptk. 3:19. § (2) bekezdés d) pont). A Ptk. 3:19. § (2) bekezdés f) pontjának kiterjesztő értelmezése lenne az, amennyiben – az alperesi beavatkozó által előadottak alapján – az alperes és a felperes közeli hozzátartozója közötti szerződések vizsgálatára megválasztandó könyvvizsgáló személyére vonatkozó szavazásból a felperes kizárásra kerülhetne. Az elsőfokú bíróság ezért megállapította, hogy a 6/2020.11.23. számú határozat meghozatala során a felperes az alperes tagjaként jogosult lett volna szavazni. Az alperesi beavatkozó érvelésének az alátámasztására az általa felhívott jogesetek sem voltak alkalmasak, mivel azok a perbelitől teljesen eltérő tényállások alapján születtek. A BDT2007. 1559. számon közzétett eseti döntés éppen azt emeli ki, hogy a szavazati jog csak akkor korlátozható, „ha a határozat tárgya és a tag személyes, a tagsági viszonyon túli egyéb érdekeltsége között közvetlen, szoros kapcsolat áll fenn, s a határozat révén a tag közvetlenül előnyt szerez, kötelezettségtől mentesül”.

[11] Nem találta azonban a 6/2020.11.23. sz. taggyűlési határozatot a létesítő okirat VIII.1. pontjába ütközőnek azon az alapon, hogy az a könyvvizsgáló díjazásáról nem rendelkezett.

[12] A pernyertes felperes perköltségének a megfizetésére a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. §-a alapján – figyelemmel a Pp. 90. § (3) bekezdésére is – az alperest és az alperesi beavatkozót egyetemlegesen kötelezte. A felperes perköltségének összegét az általa lerótt 36.000 forint eljárási illetékre, az általa előlegezett 60.000 forint ügygondnoki díjra és a jogi képviselével felmerült, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (1) és (3) bekezdései szerint 70.000 forintban megállapított ügyvédi munkadíjra tekintettel állapította meg.

[13] Az elsőfokú ítélet ellen az alperesi beavatkozó nyújtott be fellebbezést, amelyben – annak tartalma szerint – az elsőfokú ítélet megváltoztatásával elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezése helyett a jogsértés tényének megállapítását kérte.

[14] A másodfokú bíróságtól alkalmazni kért felülbírálati jogköröket a Pp. 369. § (3) bekezdésének a), c) és d) pontja alapján jelölte meg. Arra hivatkozott, hogy az ügyvezető – a taggyűlési jegyzőkönyvből is megállapíthatóan – az 50%-os tag társaság vagyoni helyzetére irányuló kérdéseire a válaszadást megtagadja, az alperes vagyonával a sajátjaként rendelkezik, semmibe veszi a Ptk. 3:109. §-ának beszámoló elfogadására vonatkozó rendelkezéseit. A taggyűlés által el nem fogadott, de mégis letétbe helyezett beszámoló alapján azonban megállapítható, hogy az ügyvezető felperes a társaság vagyonából elköltött 108.158.000 forintot anélkül, hogy erről tájékoztatta volna. Hangsúlyozta, hogy a felperesnek az alperes ügyvezetését az alperes érdekeinek elsődlegessége alapján kellett volna ellátnia. Az ügyvezető a tevékenysége ellátása során köteles a jogszabályoknak, a létesítő okiratnak és a legfőbb szerv határozatainak megfelelően eljárni. Mivel a felperes a perbeli határozattal érintett és könyvvizsgálóval megvizsgáltatni kívánt időszakban az alperes ügyvezetője volt, és a taggyűlési határozat a felperes vezető tisztségviselőként kifejtett tevékenységével volt kapcsolatos, ezért a döntésben személyében érintett felperes a Ptk. 3:19. § (2) bekezdésének f) pontja alapján kizárt volt a szavazásból.

[15] Kiemelte, hogy a Ptk. nem taxatív sorolja fel a kizárás eseteit. A jogalkotó ugyanis nem tud minden élethelyzetről rendelkezni, így a perbeliről sem tudott. Hangsúlyozta, hogy a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés a)-f) pontjaiban megjelölt bármelyik ok fennállása önmagában megalapozza a tag szavazásból való kizártságát.

[16] Mivel a felperes volt az alperes ügyvezetője abban az időszakban, amely tekintetében a határozat szerint független könyvvizsgálónak azt kell vizsgálnia, hogy az ügyvezető a tevékenységével összefüggésben milyen az alperesnek okozott kárért felelős, a felperes közvetlen személyes érdekeltsége a perbeli határozat tekintetében megállapítható. A felperesnek ugyanis érdekében áll az, hogy az ügyvezetői tevékenységét független könyvvizsgáló ne vizsgálhassa meg. A perbeli határozat meghozatala során ezért a felperes a Ptk. 3:19. § (1) bekezdés f) pontja alapján szavazati joggal nem rendelkezett figyelemmel a BDT2007. 1559., az ÍH2017. 147. és az ÍH2017. 105. számú eseti döntésekre is.

[17] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult annak helyes indokaira hivatkozással.

[18] Fenntartotta azt az érvelését, hogy a keresettel támadott határozat vonatkozásában a személyes érdekeltsége nem állapítható meg. A „személyes érdekeltség” meghatározása tekintetében hivatkozott a BDT2007. 1559. számú, az ÍH2017. 105. számú, a PJD2018. 23. számú, a PJD2017. 19. számú eseti döntésekben foglaltakra, amelyek alapján megállapítható, hogy a tag személyes érdekeltségét a bíróságok csak akkor állapítják meg, ha a tag a határozathozatalban saját személyében oly módon érdekelt, hogy a határozathozatal eredményeként közvetlenül éri valamilyen előny vagy hátrány. Az a lehetőség, hogy a könyvvizsgáló olyan rá nézve hátrányos megállapításokat tehet, amelyek vele szemben mint alperesi ügyvezetővel szemben kártérítési per megindítására adhatnak alapot, a közvetlen

érdekeltség megállapításához nem elegendő. A könyvvizsgáló ügyvezető kártérítési felelősségével kapcsolatos megállapításai ugyanis számára közvetlen előnyt vagy hátrányt nem eredményeznének, közvetlen érdekeltisége csak az ellene indítandó perre vonatkozó határozat esetében lenne megállapítható. Az alperesi beavatkozó egyébként is iratellenesen állítja, hogy a független könyvvizsgáló megválasztásának célja az volt, hogy az ügyvezetői tevékenységével alperesnek okozott kár nagyságát vizsgálja, mivel erről sem a taggyűlési napirendi pont, sem a határozat maga nem tesz említést. Helytállóan jutott ezért az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a keresettel támadott határozat a felperes vonatkozásában közvetlen előnnyel vagy hátránnyal nem járt, ezért e határozat meghozatalakor jogellenesen volt a szavazásból kizárva.

[19] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[20] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott, az ügygondnoki díjat megállapító rendelkezését a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján nem érintette, miután az – fellebbezés hiányában – a Pp. 358. § (5) bekezdése alapján jogerőre emelkedett.

[21] A fellebbezés alapos.

[22] Az elsőfokú bíróság érdemi döntésével a másodfokú bíróság az alábbiakra tekintettel nem értett egyet.

[23] A Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság a felülbírálati jogkörét – a (2)-(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolhatja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak, így az is, hogy a fellebbező a fellebbezését a Pp. 371. § (1) bekezdésének d) pontja alapján milyen anyagi, illetve eljárási jogszabálysértésre alapítja.

[24] A fellebbező alperesi beavatkozó a fellebbezésében anyagi jogszabálysértésként kizárólag a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés f) pontjának nem megfelelő alkalmazására, illetve a bizonyítékok téves értékelésére hivatkozott [Pp. 369. § (3) bekezdésének a), c) és d) pont].

[25] A Ptk. 3:19. § (2) bekezdésének f) pontja azt a tagot zárja ki a határozathozatalból, aki – a Ptk. 3:19. § (2) bekezdésének a)-e) pontjaiban nevesített eseteken túl – egyébként személyesen érdekelt a döntésben. A Ptk. e rendelkezése alapján az elsőfokú bíróság helytállóan vizsgálta, hogy a keresettel támadott határozat meghozatalából kizárt felperes személyesen érdekeltnek minősül-e. Amennyiben ugyanis a felperes döntésben való személyes érdekeltisége, érintettsége fennáll, ez a körülmény – függetlenül a kizárás taggyűlési jegyzőkönyvben megjelölt okától – önmagában eredményezi a felperes szavazásból való kizártságát (BDT2018. 3828.).

[26] A személyes érdekeltség fogalmát ugyan a jogalkotó nem határozta meg, de az, akinek a társasággal fennálló jogviszonyát, ügyvezetői tisztségét, az ezen tisztségből eredő jogait és kötelezettségeit, illetve felelősségét a döntés érinti, a döntés meghozatalában

személyesen érdekeltnek minősül (BDT2019. 3980.). Figyelemmel arra, hogy a gazdasági társaság legfőbb szervének hatáskörébe tartozó, a társaság alapvető üzleti és személyi kérdéseiben történő döntések meghozatalában a gazdasági társaság valamennyi tagja tagsági viszonyából fakadóan szükségképpen érdekelt, a tag szavazásból kizártságát csak az olyan személyes érdekelttség alapozhatja meg, amely meghaladja a tagsági jogviszonyból eredően egyébként szükségképpen fennálló tagi érdekeltséget, azon túlmutat, és amelyre tekintettel a tagtól nem várható el az, hogy a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegességét alapul véve szavazzon a döntés meghozatalakor (Fővárosi Ítéltábla Gf.40.131/2018/3. és Gf.40.307/2018/5. számú határozatai).

[27] A jogalkotó önmagában a személyes érdekeltséget azért tekinti – minden további körülmény vizsgálata nélkül – olyan oknak, amely kizárja, hogy a határozat meghozatalakor szavazzon a tag, mert nem várható az, hogy kizárólag a jogi személy érdekei alapján alakítsa a döntését, a szavazásban való részvétele torzítaná a szavazás eredményét, az ilyen szavazatok nem lennének alkalmasak a jogi személy akaratának megjelenítésére. A személyes érdekeltség bármely okból fennállhat, nemcsak abból az okból, hogy a határozat közvetlenül alakítja a tag jogait.

[28] Az elsőfokú bíróság az ítélete meghozatala során figyelmen kívül hagyta azt, hogy a taggyűlés 8. napirendi pontja értelmében a könyvvizsgáló a keresettel támadott határozattal azért lett megválasztva, hogy az ügyvezetés 2018., 2019. és 2020. évi tevékenységével kapcsolatos gazdasági eseményeket és kötelezettségvállalásokat megvizsgálja. A támadott határozat maga is tartalmazza azt, hogy az alperes 2018., 2019. és 2020. évi tevékenységének és gazdálkodásának a vizsgálata lesz a megválasztott könyvvizsgáló feladata.

[29] A felek által nem vitatottan 2018-2020. években a felperes nemcsak tagja, hanem ügyvezetője is volt az alperesnek, ezért a 6/2020.11.23. számú határozattal megválasztott könyvvizsgáló a felperes ügyvezetőként kifejtett tevékenységét is fogja vizsgálni annyiban, amennyiben az az alperes 2018-2020. évi gazdálkodásával kapcsolatos.

[30] A Ptk. 3:21. § (1) bekezdése szerint a jogi személy irányításával kapcsolatos olyan döntések meghozatalára, amelyek nem tartoznak a tagok vagy az alapítók hatáskörébe, egy vagy több vezető tisztségviselő vagy a vezető tisztségviselőkből álló testület jogosult. A Ptk. 3:29. § (1) bekezdése szerint a jogi személy törvényes képviselőjét a vezető tisztségviselő látja el. A Ptk. 3:196. § (1) bekezdése értelmében a korlátolt felelősségű társaság ügyvezetését egy vagy több ügyvezető látja el.

Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a Ptk. 3:21. § (2) bekezdése értelmében a vezető tisztségviselő ügyvezetési tevékenységét a jogi személy érdekének megfelelően köteles ellátni. A Ptk. 3:24. §-a szerint pedig a vezető tisztségviselő az ügyvezetési tevékenysége során a jogi személynek okozott károkért a szerződésszegéssel okozott kárért való felelősség szabályai szerint felel a jogi személlyel szemben.

[31] Miután a felperes a 2018-2020. években nemcsak tagja, hanem ügyvezetője is volt az alperesnek, ezért a perbeli határozat meghozatalában való részvétele azzal a következménnyel járt volna, hogy dönthetett volna az általa ügyvezetőként megkötött szerződések könyvvizsgáló általi vizsgálatáról. A felperes által leadott szavazat ezért nem lett volna

alkalmas az alperes mint jogi személy akaratának, elsődleges érdekének a megjelenítésére, az torzította volna a szavazás eredményét.

[32] A keresettel támadott határozattal érintett időszakban ügyvezetői feladatokat ellátó felperesnek – érvelésével ellentétben – a jogi személy irányítása során meghozott döntései független könyvvizsgálóval való ellenőrzése vonatkozásában fennálló személyes érdekeltisége ezért kizárta, hogy a felperes a határozathozatalban részt vegyen.

[33] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a keresetet elutasította, mivel a felperes által keresetében hivatkozott okból az alperes 6/2020.11.23. számú határozata nem volt jogsabálysértő.

[34] A Pp. 83. § (1) bekezdése alapján mellőzte az elsőfokú ítélet alperest és alperesi beavatkozót elsőfokú perköltség fizetésére kötelező rendelkezését, és a pervesztes felperest kötelezte, hogy fizessen meg az alperesi beavatkozónak 60.000 forint ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltséget azzal, hogy az általa előlegezett és az elsőfokú ítélettel jogerősen megállapított 60.000 forint ügygondnoki díj viselésére köteles.

[35] Az alperesi beavatkozó elsőfokú perköltségének a kiszámítása során a Fővárosi Ítéltábla figyelembe vette, hogy a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontja alapján felszámított 100.000 forint ügyvédi munkadíj az alperesi beavatkozó által csatolt megbízási szerződés szerint a jogi képviselőt az eljárás egészére tekintettel illeti meg. A másodfokú bíróság ezért a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján az alperesi beavatkozót képviselő ügyvéd munkadíját az elsőfokú eljárásban kifejtett tevékenységével arányos összegre, 60.000 forintra mérsékelte figyelemmel arra, hogy – az öt oldalas érdemi ellenkérelem elkészítése és előterjesztése, valamint az ügyben tartott két rövid elsőfokú tárgyaláson való részvétel alapján – ez az ügyvédi munkadíj áll arányban a jogi képviselő elsőfokú eljárásban ténylegesen kifejtett tevékenységével.

[36] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperesi beavatkozó másodfokú eljárásban felmerült 68.000 forintban megállapított perköltsége megfizetésére, amely az alperesi beavatkozó által megfizetett 48.000 forint fellebbezési illetékből és a jogi képviselője 20.000 forintban megállapított ügyvédi munkadíjból állt, amelynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján a kifejtett tevékenységgel arányosan mérsékelte figyelemmel a fellebbezés terjedelmére, illetve arra, hogy a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.

[37] Az alperest képviselő ügygondnok a másodfokú eljárásban nyilatkozatot nem tett, igazolt költsége nem merült fel, így a Fővárosi Ítéltáblának a másodfokú eljárásban az ügygondnok díjáról rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2022. március 16.

Dr. Pusztai Anita s.k.

a tanács elnöke

s.k. Dr. Dulai Erzsébet s.k.

Dr. Lupóczné dr. Krammer Edit

bíró előadó bíró